MEȘTERUL MANOLE

MEȘTERUL MANOLE

Scenariu : prof. VALERIA CONSTANTINESCU

Metodist : prof. ELISABETA VESCU

Redactor : MARIANA GEAMĂNU

Desene : ȘERBAN NICULESCU

Montaj : OLIMPIA STROE

Scenariu : prof. VALERIA CONSTANTINESCU

Metodist : prof. ELISABETA VESCU

Redactor : MARIANA GEAMĂNU

Desene : ȘERBAN NICULESCU

Montaj : OLIMPIA STROE

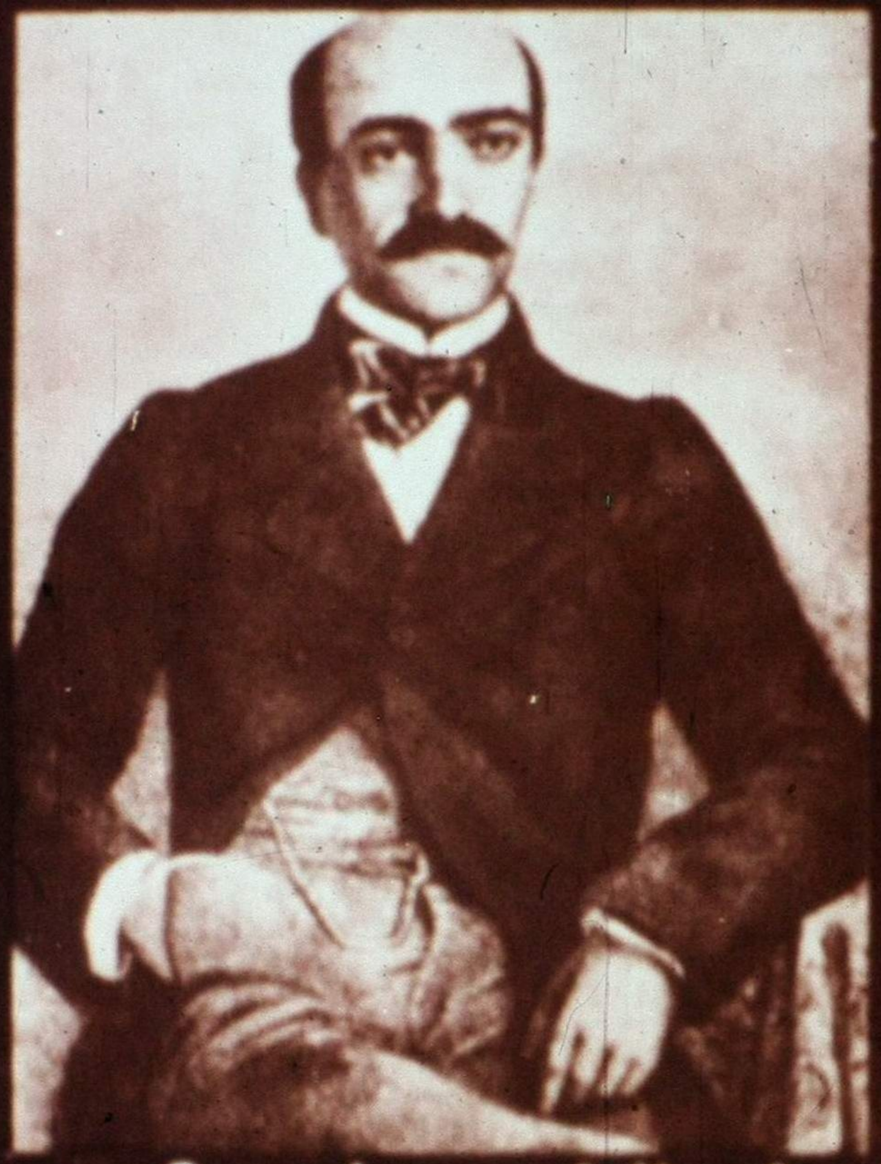

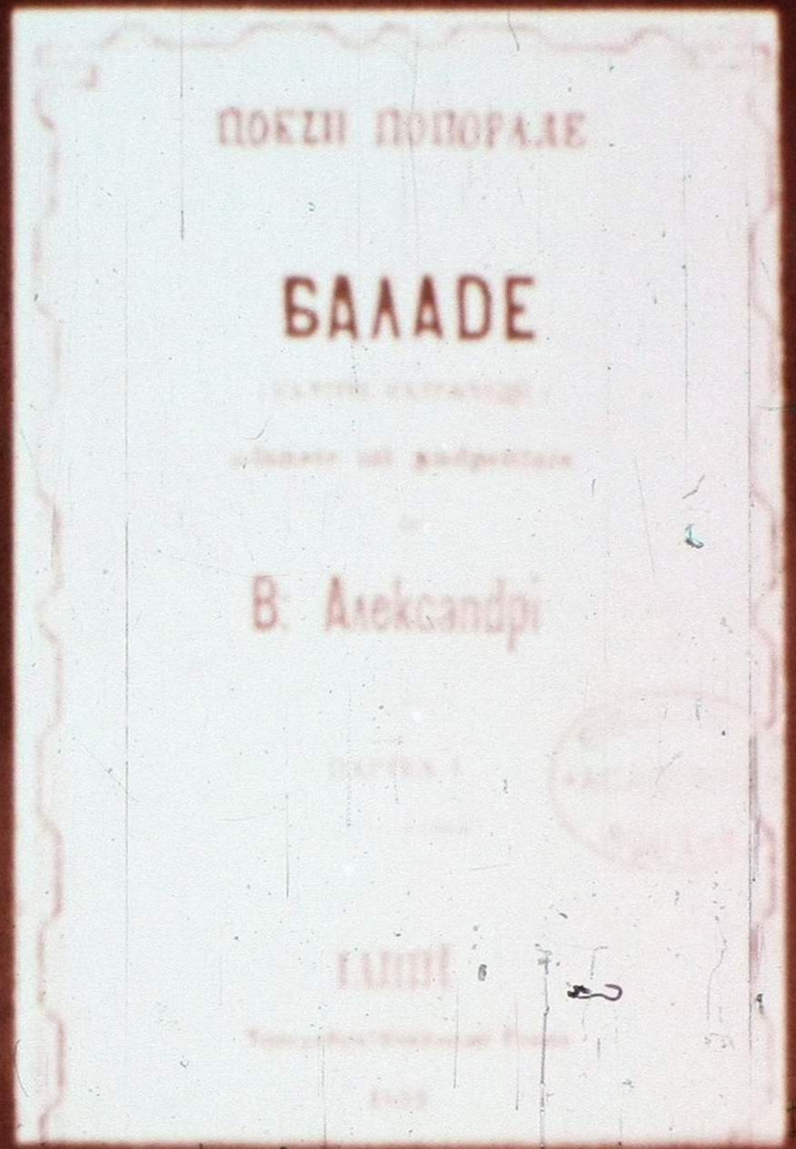

„Comori nepreţuite de simţiri duioase, de idei înalte, de notiţe istorice ... de datini strămoşeşti şi mai cu seamă de frumuseţi poetice pline de originalitate ..., poeziile noastre populare compun o avere naţională, demnă de a fi scoasă la lumină ca un titlu de glorie pentru naţia română".

(Vasile Alecsandri – 1852)

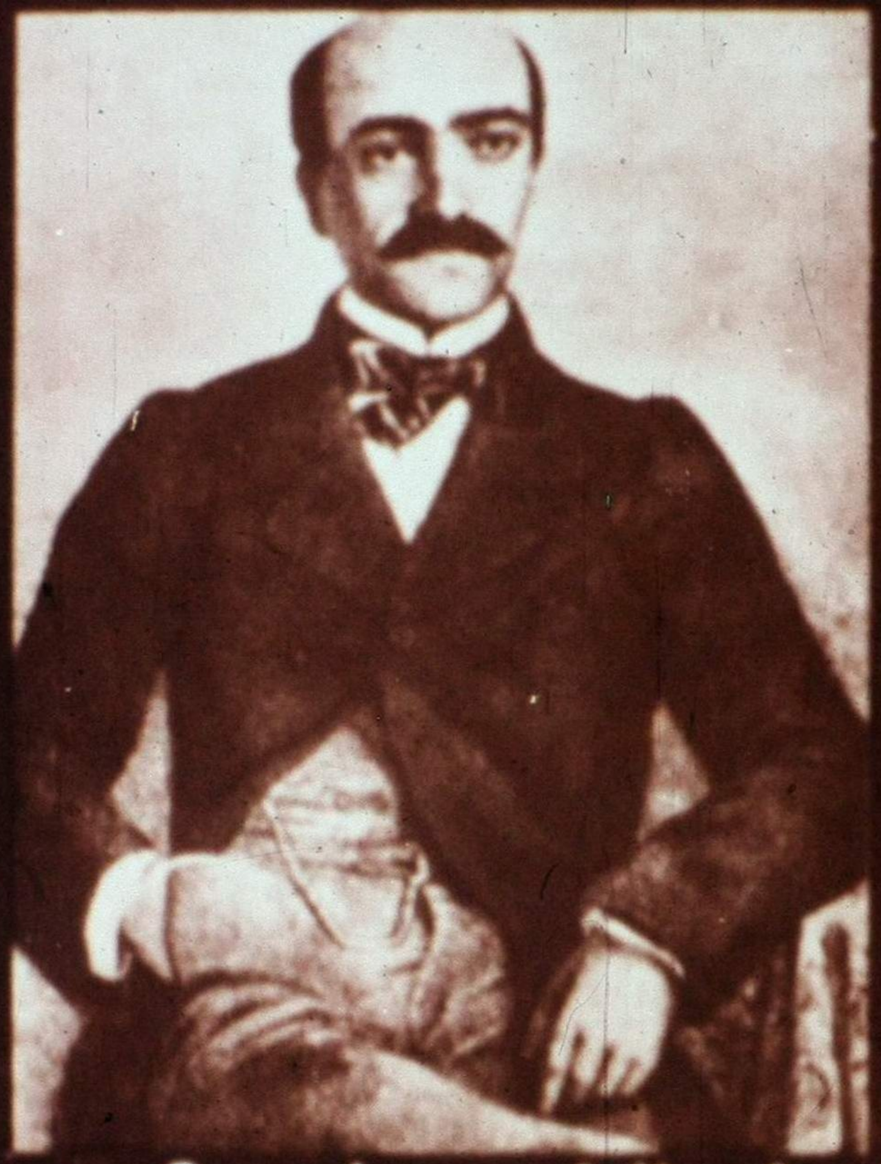

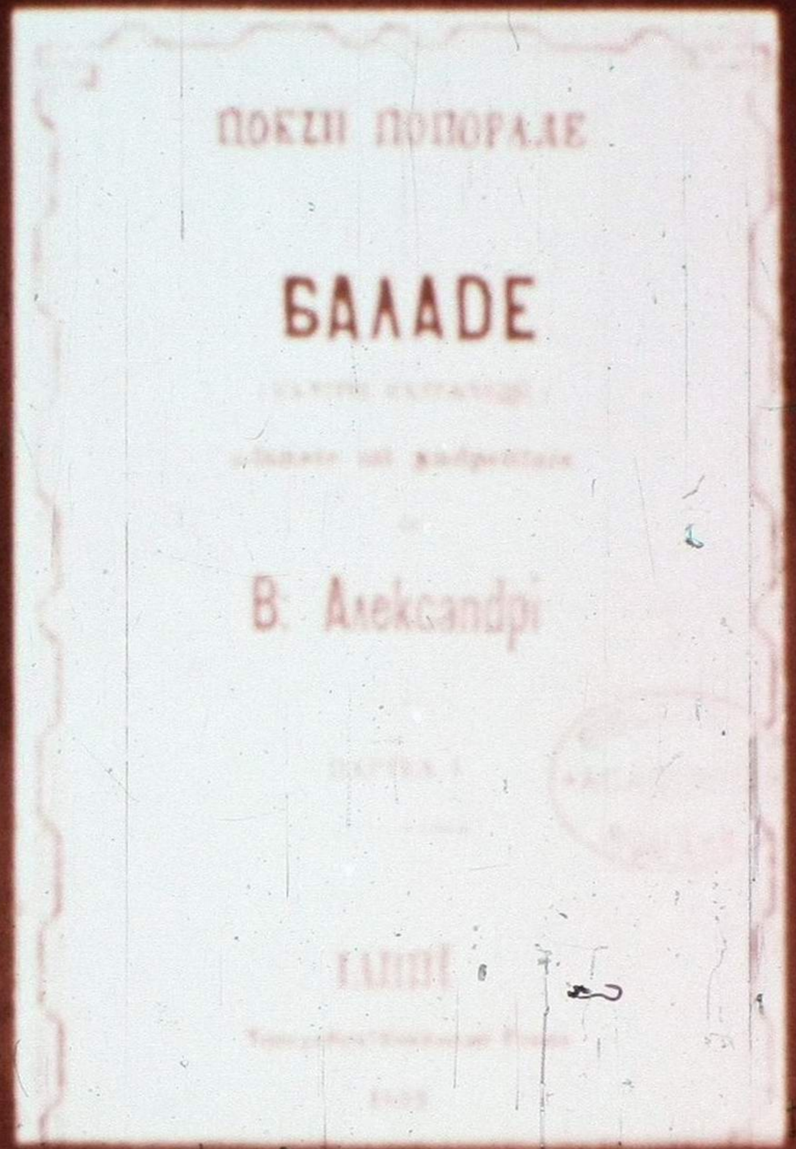

„Comori nepreţuite de simţiri duioase, de idei înalte, de notiţe istorice ... de datini strămoşeşti şi mai cu seamă de frumuseţi poetice pline de originalitate ..., poeziile noastre populare compun o avere naţională, demnă de a fi scoasă la lumină ca un titlu de glorie pentru naţia română".

(Vasile Alecsandri – 1852)

Pe Argeș în gios,
Pe un mal frumos,
Negru-Vodă trece
Cu tovarăși zece:

Pe Argeș în gios,
Pe un mal frumos,
Negru-Vodă trece
Cu tovarăși zece:

Nouă meşteri mari,
Calfe şi zidari
şi Manoli, zece,
Care-i şi intrece.

Nouă meşteri mari,
Calfe şi zidari
şi Manoli, zece,
Care-i şi intrece.

Merg cu toţi pe cale
Să aleagă-n vale

Loc de monastire
Şi de pomenire

Merg cu toţi pe cale
Să aleagă-n vale

Loc de monastire
Şi de pomenire

„Mîndru ciobănaș
Din fluier doinaș!

. . . . . .

Nu cumva-ai văzut
Pe unde-ai trecut

„Mîndru ciobănaș
Din fluier doinaș!

. . . . . .

Nu cumva-ai văzut
Pe unde-ai trecut

„Ba, doamne,-am văzut,
Pe unde-am trecut,

Un zid părăsit
Și neisprăvit"

„Ba, doamne,-am văzut,
Pe unde-am trecut,

Un zid părăsit
Și neisprăvit"

„Iată zidul meu!
Aici aleg eu

Loc de monastire
Și de pomenire“

„Iată zidul meu!
Aici aleg eu

Loc de monastire
Și de pomenire“

„Aici să-mi duraţi
Monastire-înaltă

Cum n-a mai fost altă,
Că voi da averi

„Aici să-mi duraţi
Monastire-înaltă

Cum n-a mai fost altă,
Că voi da averi

Iar de nu, apoi
V-oi zidi pe voi,

V-oi zidi de vii
Chiar în temelii!"

Iar de nu, apoi
V-oi zidi pe voi,

V-oi zidi de vii
Chiar în temelii!"

Meșterii grăbea
Sforile-ntindea,

Locul măsura,
Șanțuri largi săpa

Meșterii grăbea
Sforile-ntindea,

Locul măsura,
Șanțuri largi săpa

Dar orice lucra,
Noaptea se surpa !

Domnul se mira,
Ș-apoi îi mustra

Dar orice lucra,
Noaptea se surpa !

Domnul se mira,
Ș-apoi îi mustra

Iar Manoli sta,
Nici că mai lucra,

Ci mi se culca
Și un vis visa

Iar Manoli sta,
Nici că mai lucra,

Ci mi se culca
Și un vis visa

„Nouă meşteri mari,
Calfe şi zidari!

O şoaptă de sus
Aievea mi-a spus

Că orice-am lucra
Noaptea s-a surpa

. . . . . .

„Nouă meşteri mari,
Calfe şi zidari!

O şoaptă de sus
Aievea mi-a spus

Că orice-am lucra
Noaptea s-a surpa

. . . . . .

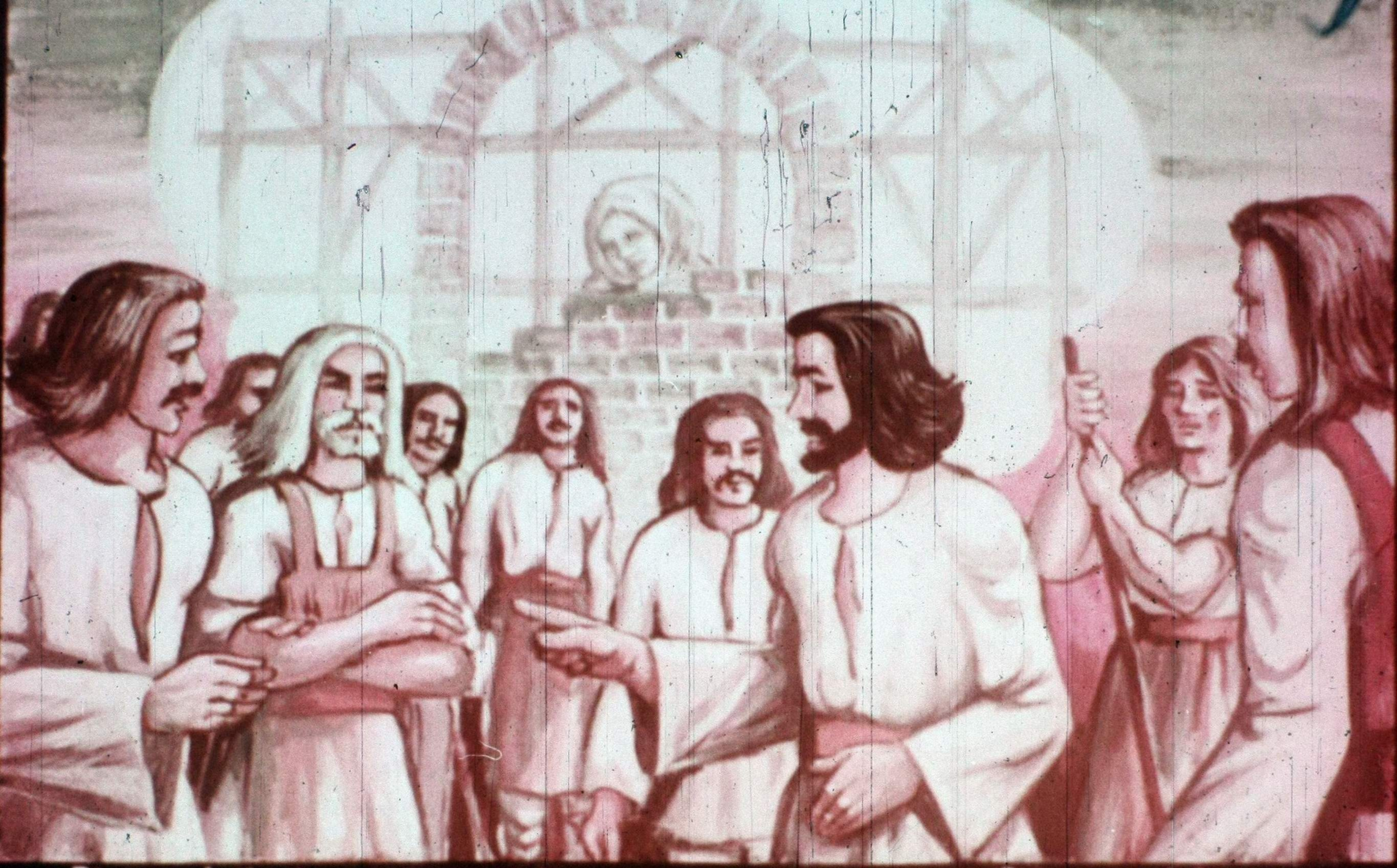

Pîn-om hotări
În zid de-a zidi

Cea-ntîi soţioară,
Cea-ntîi sorioară

Care s-a ivi
Mîni în ziori de zi

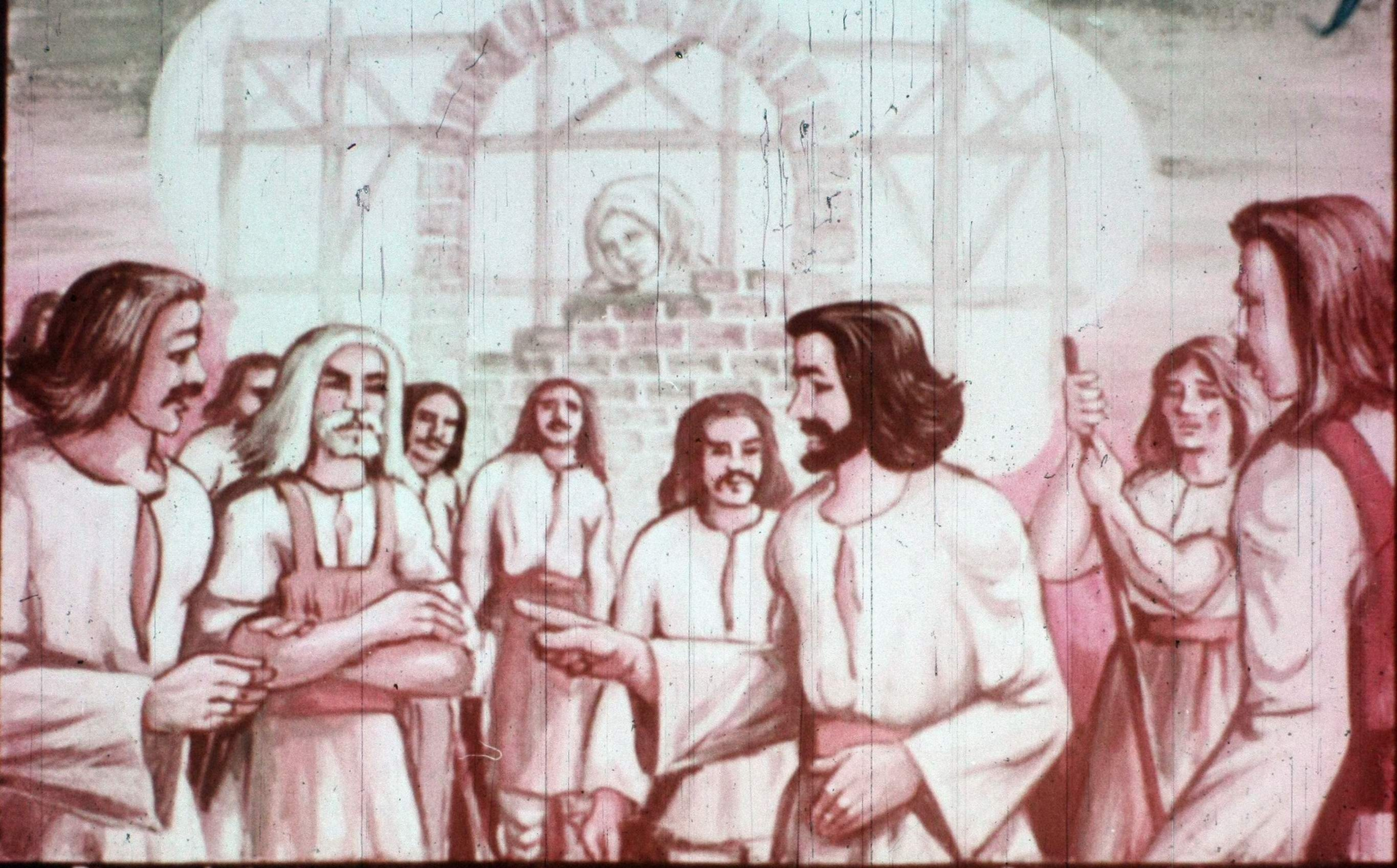

Pîn-om hotări
În zid de-a zidi

Cea-ntîi soţioară,
Cea-ntîi sorioară

Care s-a ivi
Mîni în ziori de zi

Noi să ne-apucăm
Cu toţi să giurăm

Şi să ne legăm
Taina s-o păstrăm“

Noi să ne-apucăm
Cu toţi să giurăm

Şi să ne legăm
Taina s-o păstrăm“

Manea se trezi,
Ş-apoi se sui

Pe gard de nuiele
Şi mai sus, pe schele,

Manea se trezi,
Ş-apoi se sui

Pe gard de nuiele
Şi mai sus, pe schele,

Cînd, vai! ce zărea?
Cine că venea?

Soţioara lui
Floarea cîmpului!

Cînd, vai! ce zărea?
Cine că venea?

Soţioara lui
Floarea cîmpului!

„Dă, Doamne, pe lume
O ploaie cu spume,

Să facă piraie,
Să curgă șiroaie,

„Dă, Doamne, pe lume
O ploaie cu spume,

Să facă piraie,
Să curgă șiroaie,

Apele să crească,
Mîndra să-mi oprească,
S-o oprească-n vale
S-o-ntoarcă din cale!"

Apele să crească,
Mîndra să-mi oprească,
S-o oprească-n vale
S-o-ntoarcă din cale!"

..Suflă, Doamne,-un vînt,
Suflă-l pe pămînt,

Brazii să-i despoaie,
Munții să răstoarne"

..Suflă, Doamne,-un vînt,
Suflă-l pe pămînt,

Brazii să-i despoaie,
Munții să răstoarne"

Iară pe Ana
Nici c-o înturna!

. . . . . .

Și amar de ea
Iată c-ajungea!

Iară pe Ana
Nici c-o înturna!

. . . . . .

Și amar de ea
Iată c-ajungea!

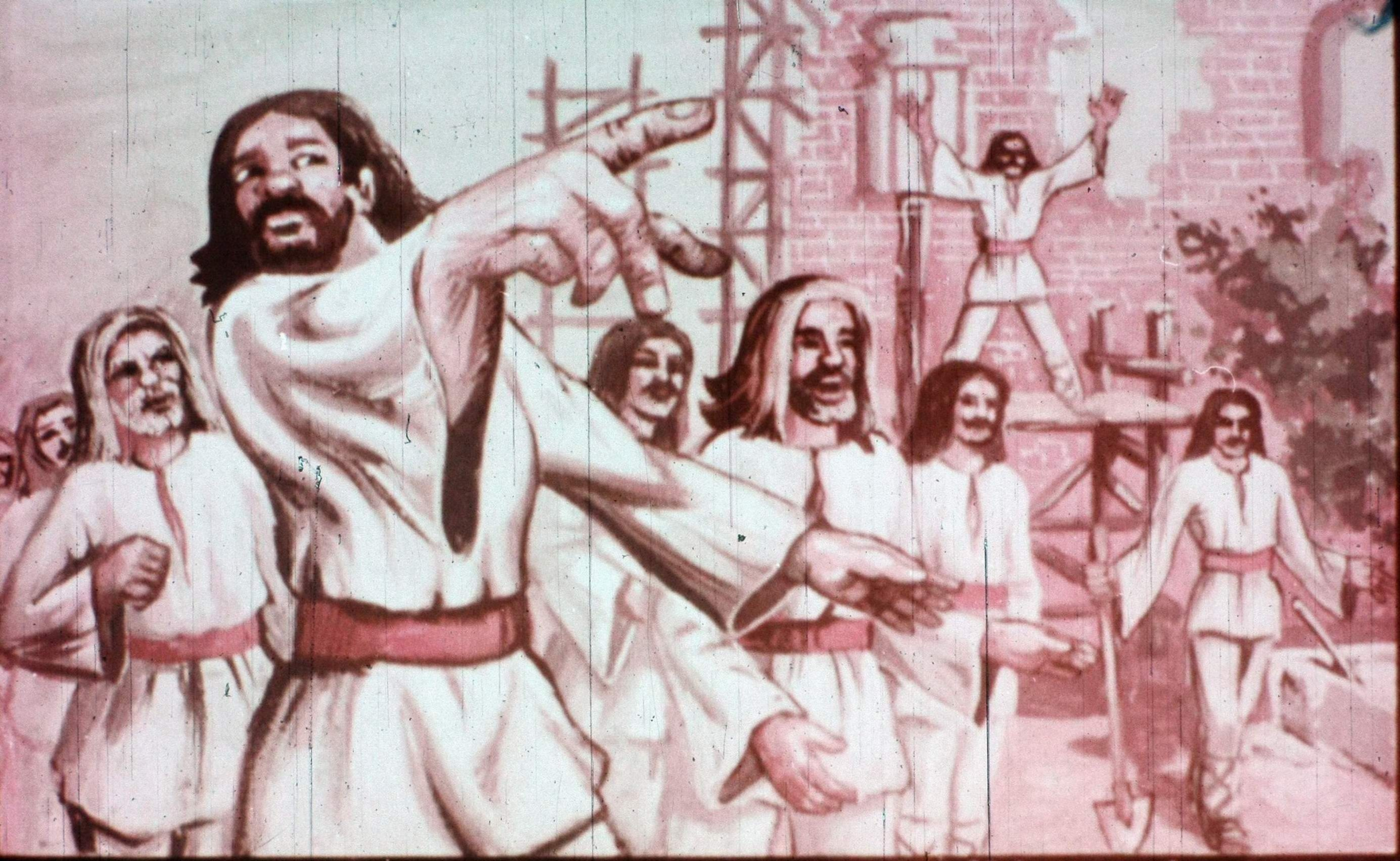

Meşterii cei mari,
Calfe şi zidari,

Mult inveselea
Dacă o vedea

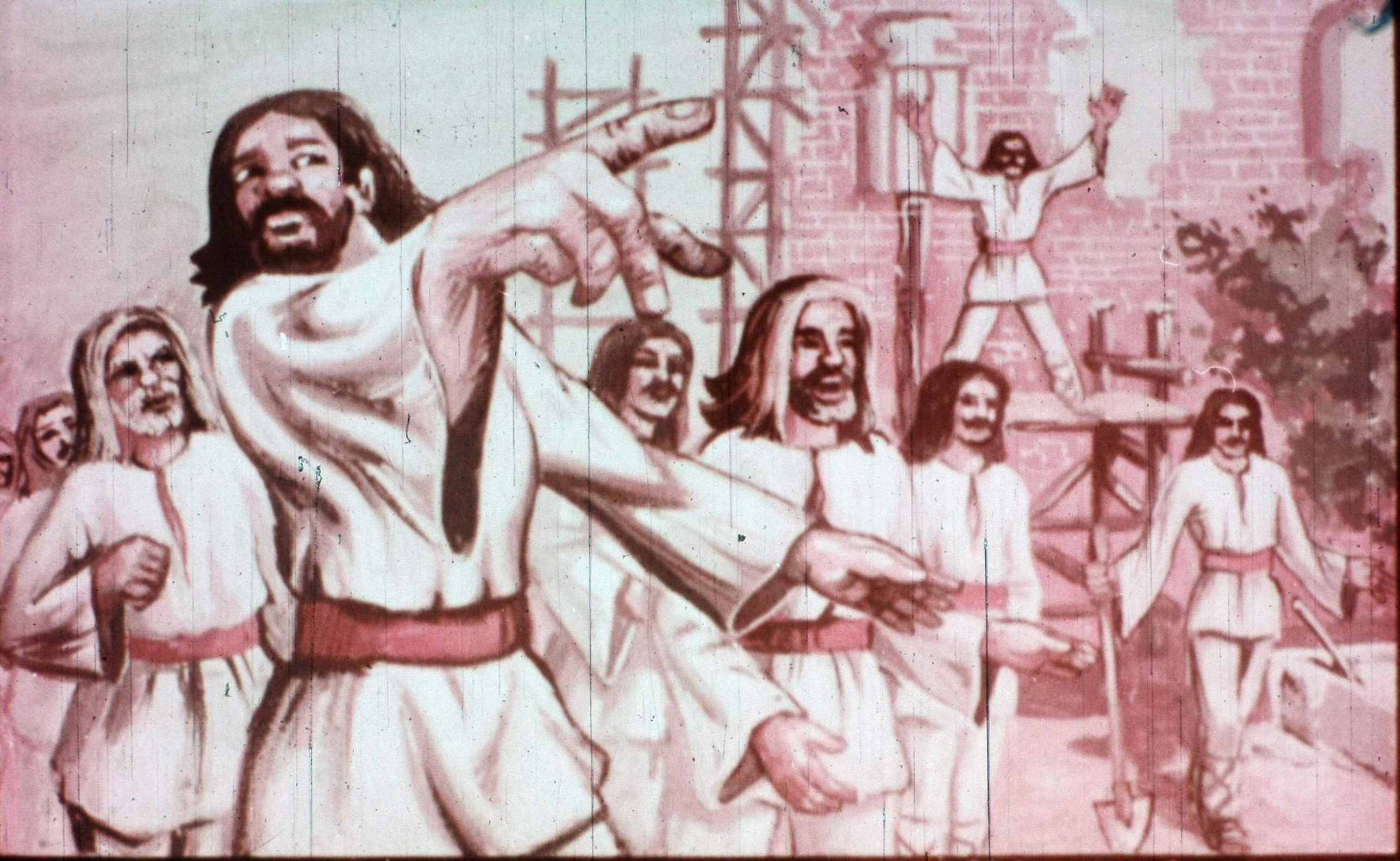

Meşterii cei mari,
Calfe şi zidari,

Mult inveselea
Dacă o vedea

Iar Manea turba,
Mîndra-şi săruta,

În braţe-o lua
Pe schele-o urca.

Iar Manea turba,
Mîndra-şi săruta,

În braţe-o lua
Pe schele-o urca.

„Stăi, mîndruța mea,
Nu te spăria,

Că vrem să glumim
Și să te zidim!“

„Stăi, mîndruța mea,
Nu te spăria,

Că vrem să glumim
Și să te zidim!“

Iar Manea ofta
Şi se apuca

Zidul de zidit,
Visul de-mplinit.

Iar Manea ofta
Şi se apuca

Zidul de zidit,
Visul de-mplinit.

„Meștere Manoli!
Agiungă-ți de șagă,
Că nu-i bună, dragă,
Zidul rău mă stringe"

„Manoli, Manoli,
Meștere Manoli!
Zidul rău mă stringe...
Copilașu-mi plinge!"

„Meștere Manoli!
Agiungă-ți de șagă,
Că nu-i bună, dragă,
Zidul rău mă stringe"

„Manoli, Manoli,
Meștere Manoli!
Zidul rău mă stringe...
Copilașu-mi plinge!"

„Manoli, Manoli,
Meştere Manoli!

Zidul rău mă stringe,
Viaţa mi se stinge!“

„Manoli, Manoli,
Meştere Manoli!

Zidul rău mă stringe,
Viaţa mi se stinge!“

Negru-Vodă vine
Ca să se închine

La cea monastire,
Falnică zidire

Negru-Vodă vine
Ca să se închine

La cea monastire,
Falnică zidire

„Zece meşteri mari,
Spuneţi-mi cu drept,
. . . . . .

De-aveţi meşterie
Ca să-mi faceţi mie
Altă monastire".

„Zece meşteri mari,
Spuneţi-mi cu drept,
. . . . . .

De-aveţi meşterie
Ca să-mi faceţi mie
Altă monastire".

„Află că noi știm
Oricînd să zidim

Altă monastire
. . . . . .
Și mult mai frumoasă!“

„Află că noi știm
Oricînd să zidim

Altă monastire
. . . . . .
Și mult mai frumoasă!“

Domnu-i asculta
. . . . . .
Apoi poruncea

Schelele să strice,
Scări să le ridice.

Domnu-i asculta
. . . . . .
Apoi poruncea

Schelele să strice,
Scări să le ridice.

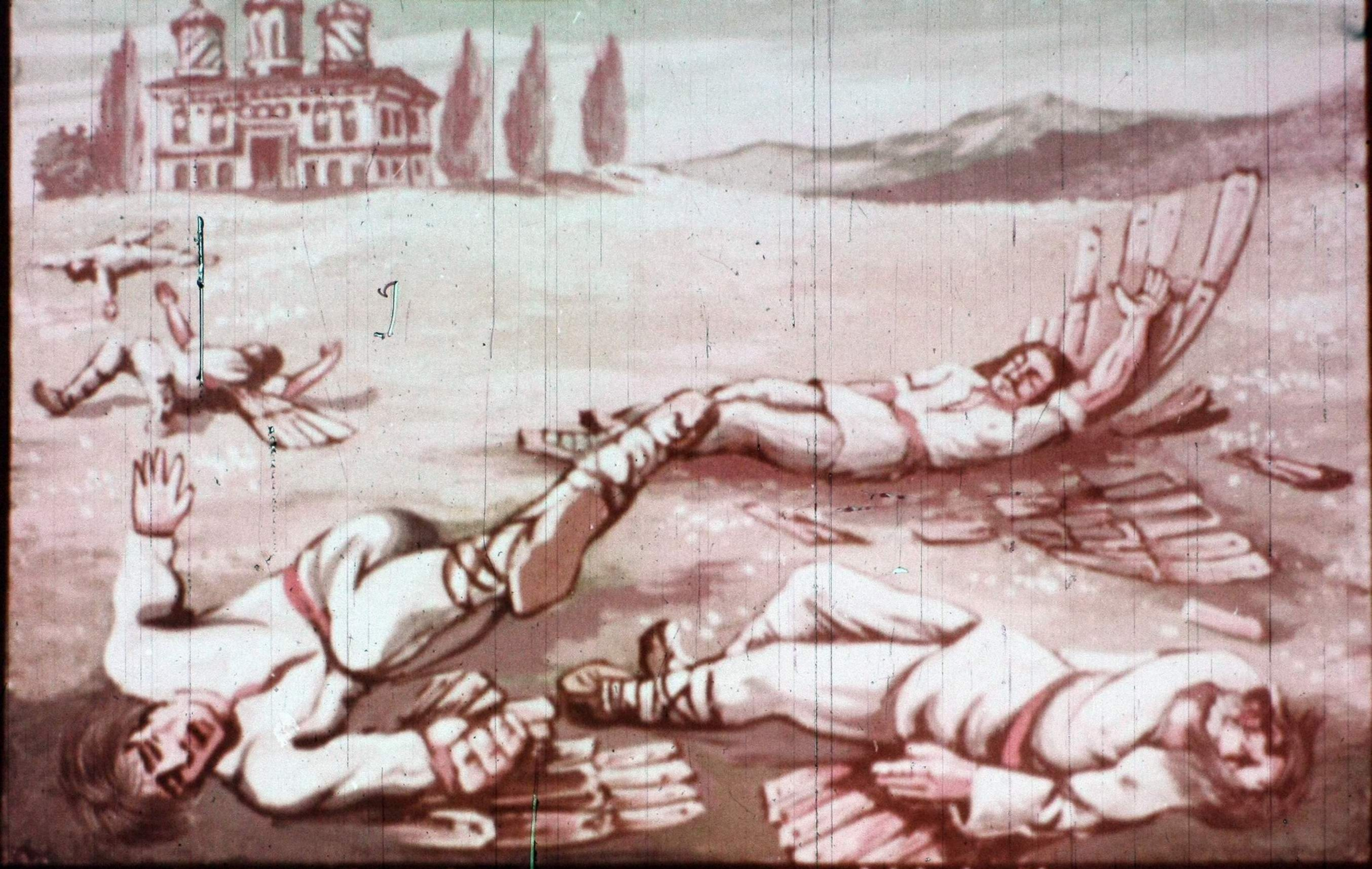

Meşterii gîndea
Şi ei îşi făcea

Aripi zburătoare
De şindrili uşoare.

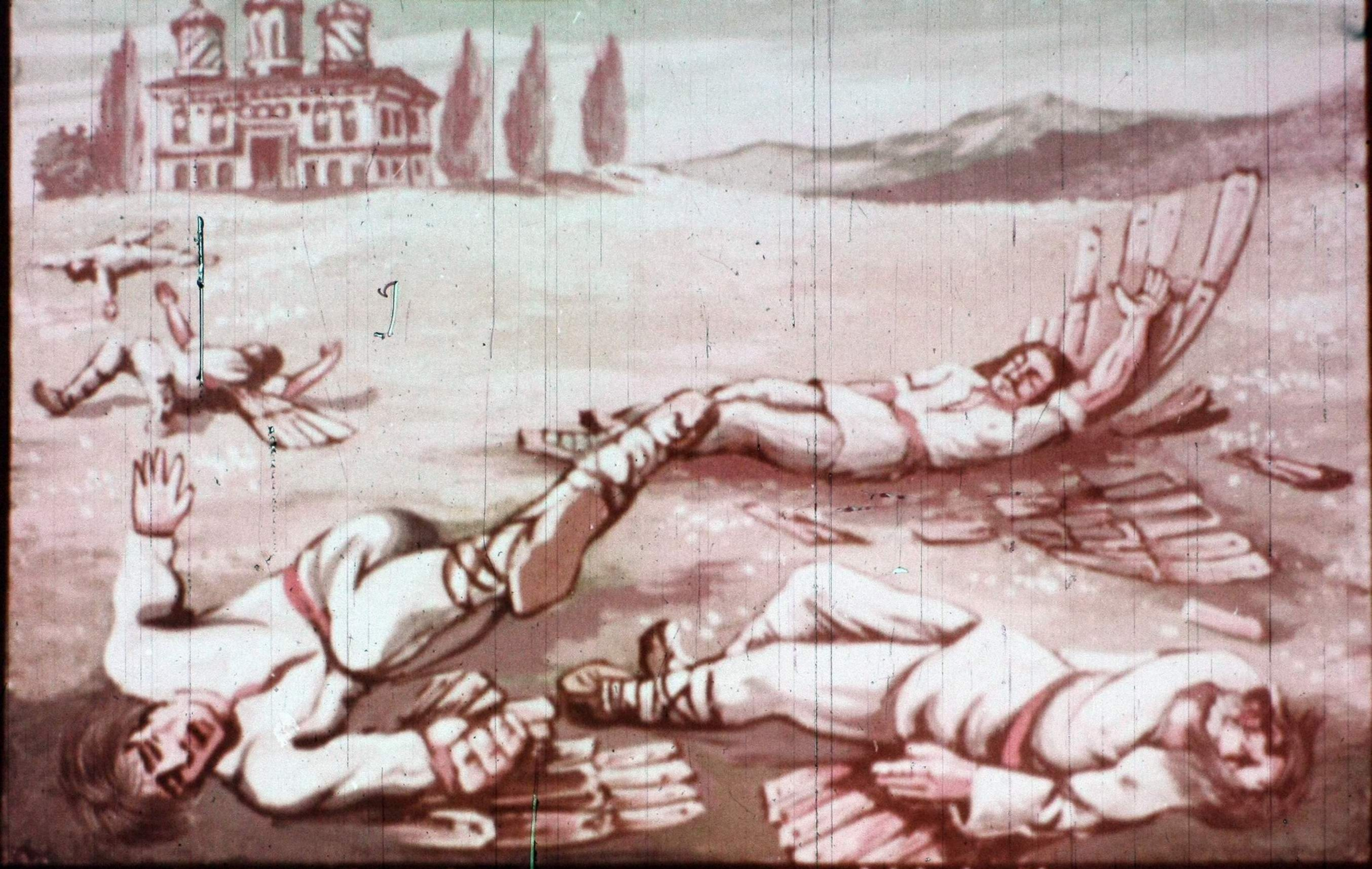

Meşterii gîndea
Şi ei îşi făcea

Aripi zburătoare
De şindrili uşoare.

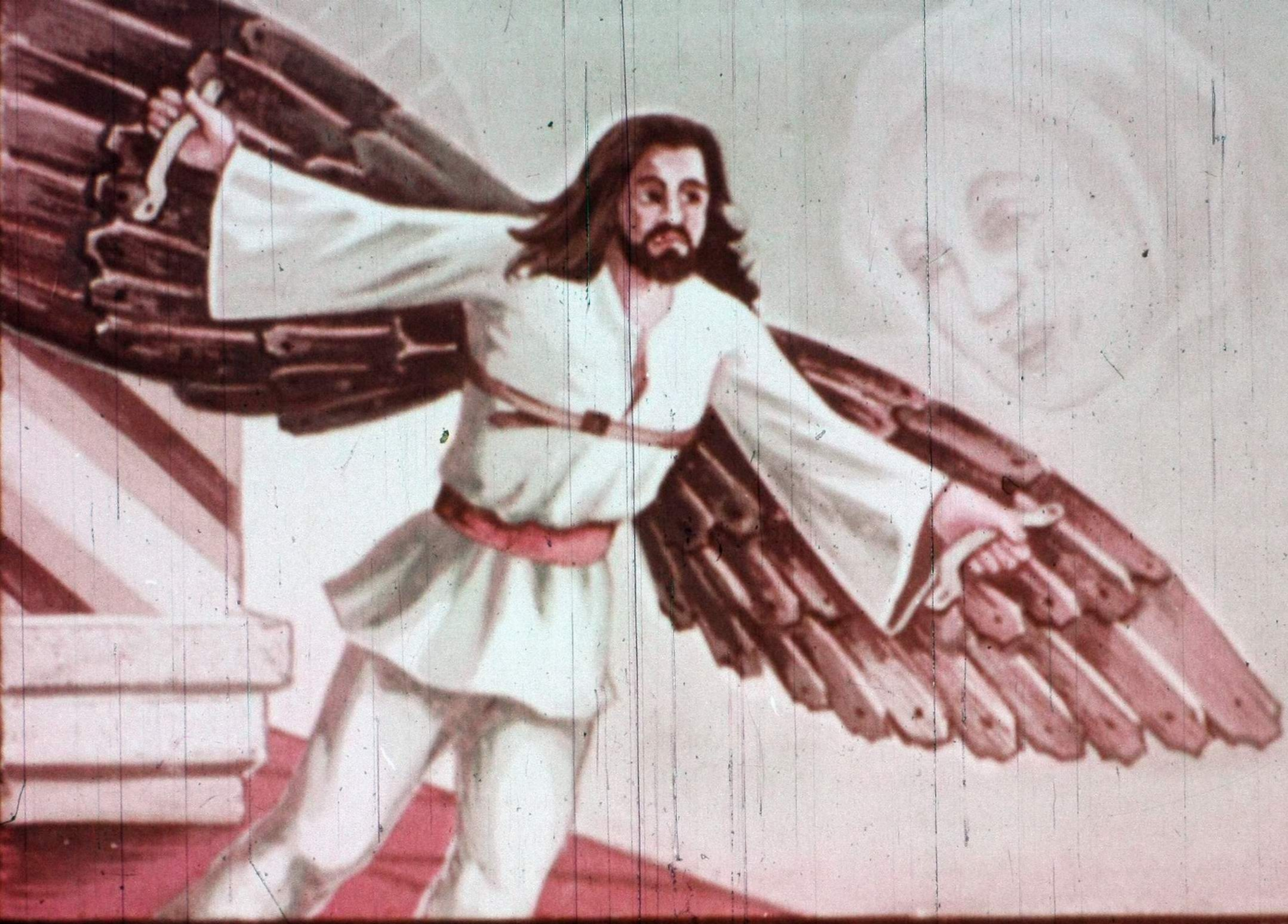

Iar bietul Manole,
. . . . . .

Cînd se încerca
De-a se arunca,
Iată c-auzea:

„Meştere Manoli!
Zidul rău mă stringe...
Copilaşu-mi plînge,
Viaţa mi se stinge!“

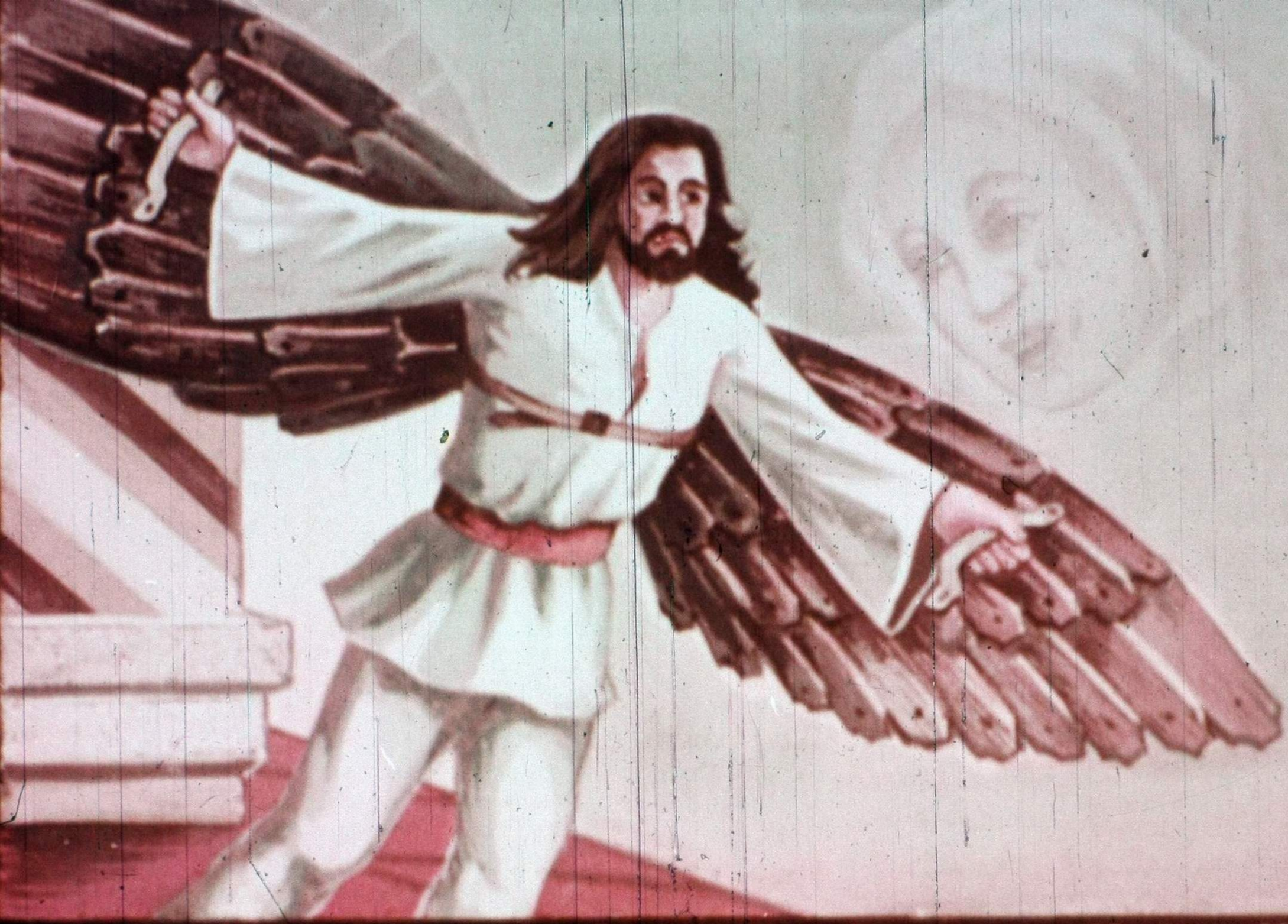

Iar bietul Manole,
. . . . . .

Cînd se încerca
De-a se arunca,
Iată c-auzea:

„Meştere Manoli!
Zidul rău mă stringe...
Copilaşu-mi plînge,
Viaţa mi se stinge!“

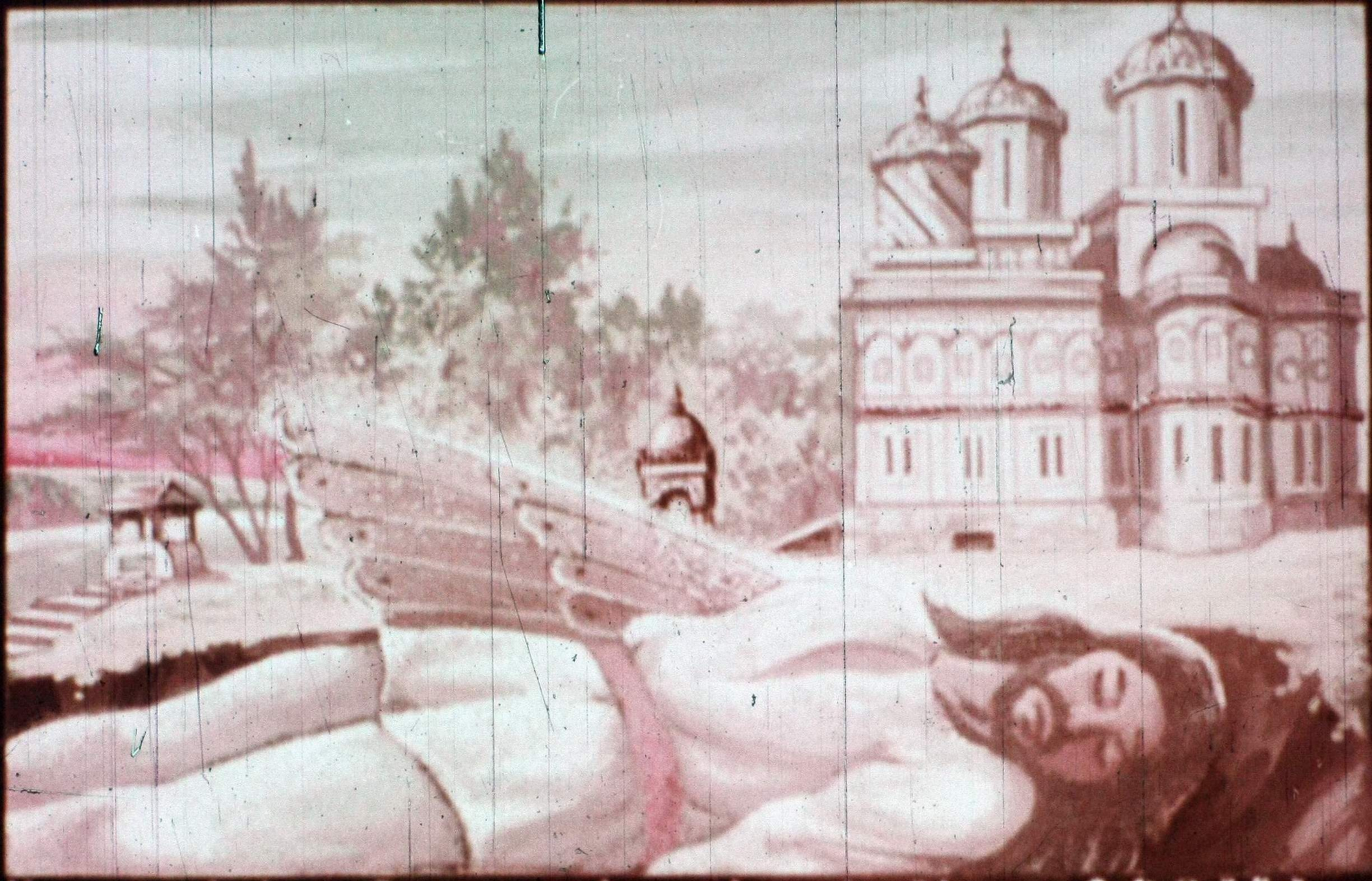

Manea se pierdea
Ochii-i se-nvelea,
. . . . . .

De pe coperiş
Mort bietul cădea!

Iar unde cădea
Ce se mai făcea?

O fîntînă lină,
Cu apă puţină,
Cu apă sărată
Cu lacrimi udată!

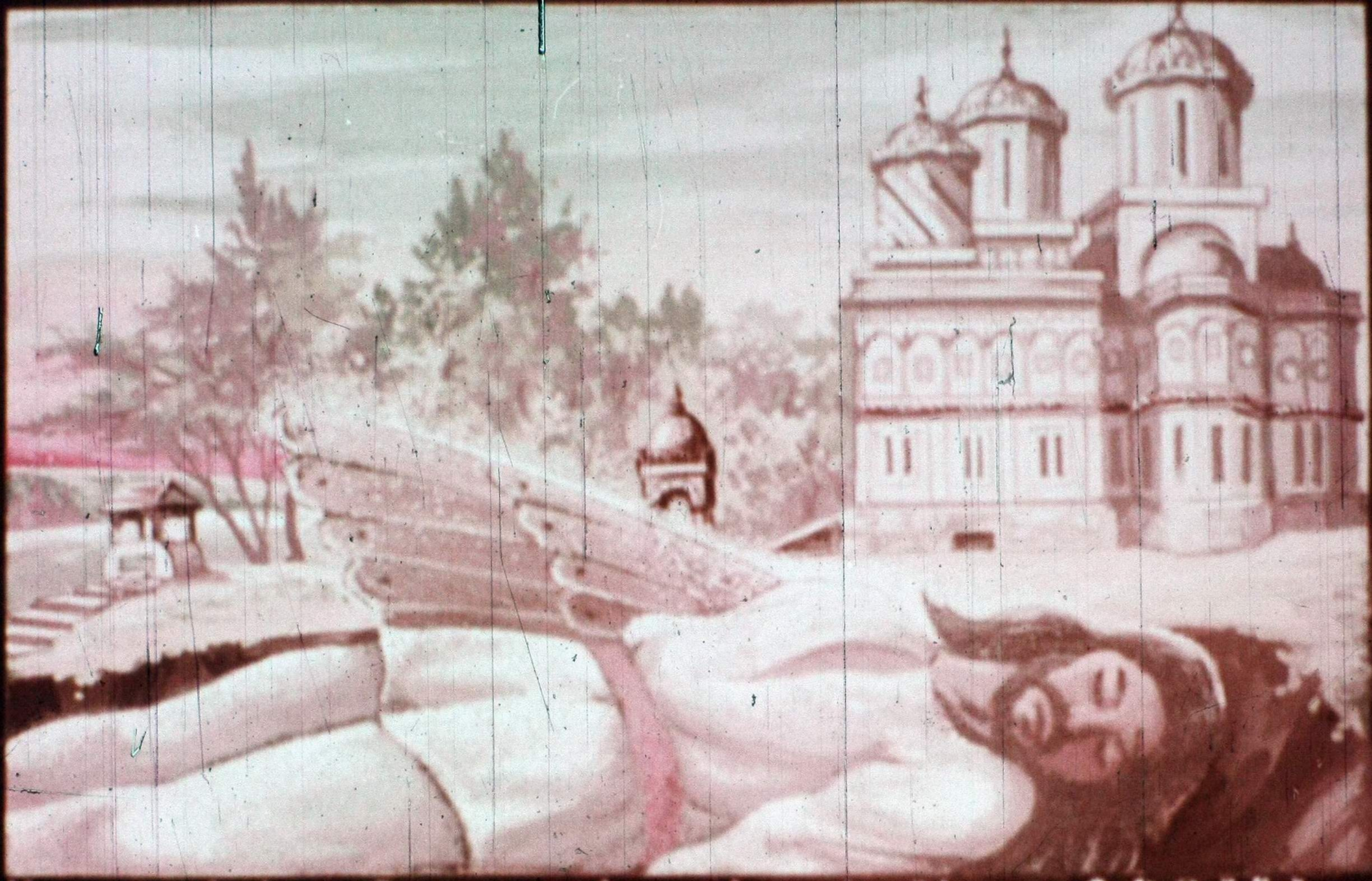

Manea se pierdea
Ochii-i se-nvelea,
. . . . . .

De pe coperiş
Mort bietul cădea!

Iar unde cădea
Ce se mai făcea?

O fîntînă lină,
Cu apă puţină,
Cu apă sărată
Cu lacrimi udată!

SFÎRȘIT

SFÎRȘIT